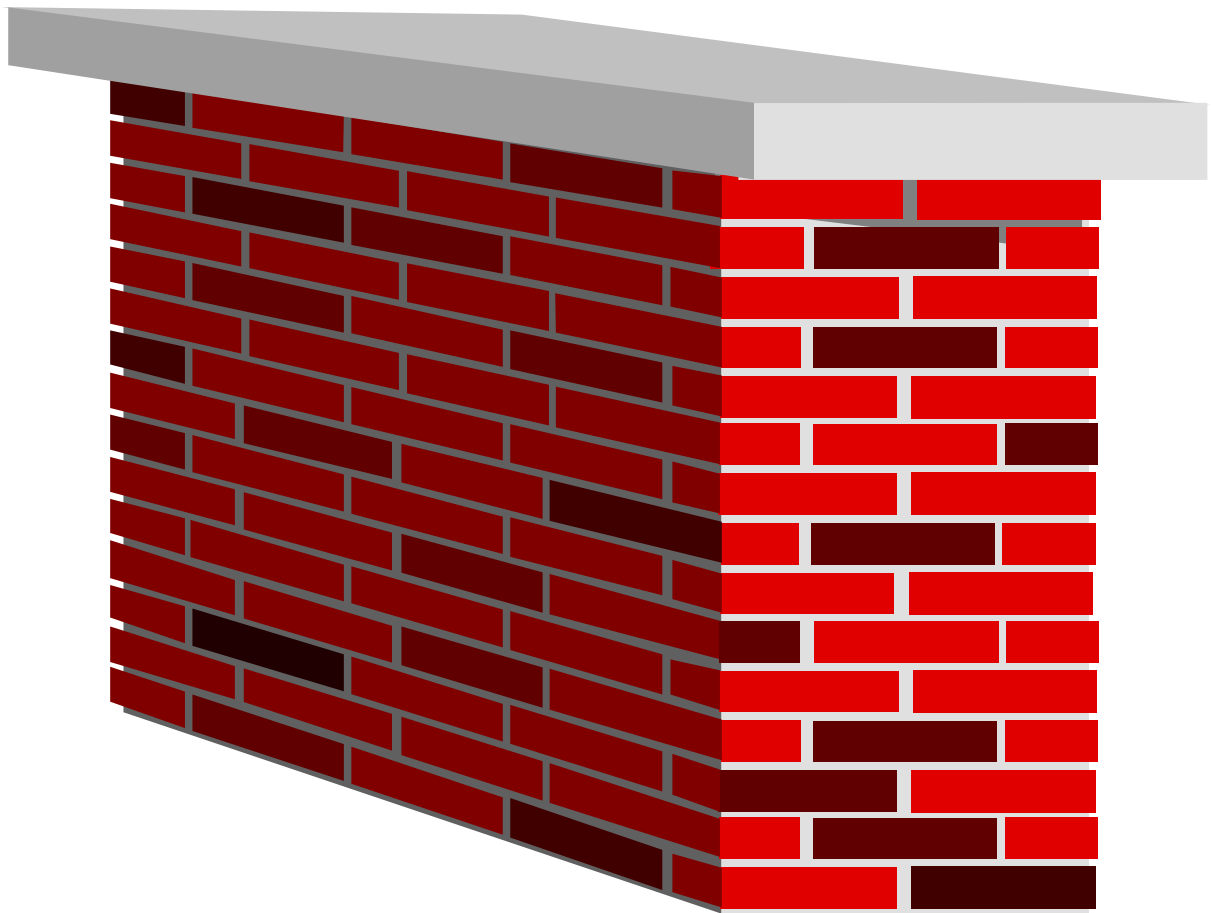

د پښتو ژبې لنډه گرامر

ترتیب کوونکئ: عبدالعلي رسول زاده

Download From; Aghalibrary.com

د پښتو ژبي لنډ گرامر

د پښتو ژبي دغه لنډ گرامر په سويډن کي د مورني ژبي پښتو د زده کوونکو سره د مرستي د پاره ليکل سوئ دئ. پدې ليکنه کي تر ډيري اندازې پوري کونښن سوئ دئ چي د پښتو ژبي گرامر په لنډه توگه د زده کوونکو سره لومړي د پښتو ژبي په زده کړه کي او بيا د سويډني ژبي د گرامر په زده کړه کي مرسته وکړي. خو پدې ليکنه کي بيا هم د پخوا په شان ټوله نومونه په عربي ليکل سوي دي لکه اسم، صفت، ضمير او نور. دا ځکه چي که د دغو زده کوونکو سره څوک تر بنوونځي د باندي مرسته کوي نو شايد هغوي به زياتره د دغه عربي نومو سره پېژندگلوي ولري.

د دغه ليکني د پاره د ايازي صاحب د گرامر او د سويډني ژبي د گرامر څخه مرسته اخيستل سوې ده.

د پښتو ژبې الفبې

د پښتو ژبې د الفبې توري په لاندې ډول ليکل کيږي:

ا ب پ ت ټ ټ ټ ج چ ح خ خ خ د ډ ډ ز ږ ژ س ش ښ ص ض
ط ظ ع غ ف ق ک گ ل م ن ڼ و ه ی

په پورتنیو تورو کې دغه لاندې اته توري خاص د پښتو توري دي:

ت خ خ ډ ږ ښ ڼ

که څوک غواړي چې سوچه پښتو خبري يا ليکنه و کړي نو هغه کلمې دي
په خپلو ليکنو او خبرو کې خونبي کړي چې د دغو اتو تورو د جملې څخه يو
يا څو توري پکښې راغلي وي.

د الفبې په پورتنیو تورو کې دغه لاندې لس توري د عربي ژبې توري دي
يانې که په کومه کلمه کې يو يا څو د دغو تورو څخه راغلي وي نو هغه کلمه
عربي ده:

ث ح ذ ص ض ط ظ ع ف ق

په پښتو ژبه کې اواز لرونکي توري:
په پښتو کې (وای) اواز لرونکي توري یا Vokaler او هغه نور توري یې
بې اوازې یا Konsonanter دي.

په سویډني ژبه کې یو شمېر اواز لرونکي توري اوږده او یو شمېر لنډه
او اواز ورکوي لکه: په bok کې چې ډ اوږد اواز ورکوي ځکه چې تر ډ
وروسته یو بې اوازې توري راغلې دي یانې که یې په پښتو ولیکو نو به
(بوک) و لیکل سي. او په bock کې به ډ لنډ اواز ورکوي ځکه چې تر ډ
وروسته دوه بې اوازې توري راغلي دي که یې په پښتو و لیکو نو به (بک) و
لیکل سي یانې د (ب) پر سر به (پېښ) راغلې وي چې هغه موږ نه دي
لیکلې مگر دلته باید یو اواز لرونکې توري راغلې وای، دا چې دغه اواز
لرونکې توري موږ نه دي لیکلې نو وایو چې په پښتو کې دغه لنډ اواز
لرونکي توري نه لیکل کېږي چې هغه (زور، زېر او پېښ) دي.

په پښتو کې (ی) لاندې ډولونه لري:

(ی) لکه سپی، سړی، غویی، دی او داسې نور.
(ي) لکه کالي، بنگړي، مامي، دي او نور.
(ې) لکه ادې، شیدې، مستې، پایخې او نور.
(ی) ډوډی، گاډی، چوکۍ، غالی، ملالی او نور. دا (ی) د مونث یا
بښځینه نومو د پاره راځي.
(ئ) لکه ښوونکې، زده کوونکې، دی او نور. دغه (ئ) د مذکر یا نرینه
نومو د پاره راځي.

د تلفظ د مخي دغه هره (ی، ي، ې، ی، ئ) په هر ځای کې خپل اواز ساتي مگر د پښتو ژبو مناطقو تر منځ د ځینو کلمو په تلفظ کې څه توپیر سته لکه:

څوک وایي: دا کتاب دی.

څوک وایي: دا کتاب دې.

څوک وایي: دا کتاب دی.

۱- تمرین:

اوس نو یوه سپینه پاڼه راواخلئ او په دالاندې جملو کې د خپل تلفظ له مخي (ی) صحیح کړئ او بیا یې د کتاب په پای کې د جوابو د پانې سره وگورئ:

یو سپری ډاکتر ته ورغی او د خپلی ناروغی څخه یې شکایت وکړ.

ډاکتر ورته وویل: "ولی وختی را نه غلی؟"

ناروغ ورته وویل: "پخوا می د یوناني طبیب څخه دوا اخیستله."

ډاکتر وویل: "هغه مزخرف سپری دی او د څو مزخرفو دواوو نومونه یې زده

دی او ډېر نه پوهیږی."

ناروغ وویل: "هو! ستا مزخرف نوم یې هم زده وو."

په پښتو کي (و) دوه ډوله تلفظ کيږي مگر په ليکلو کي دواړه يو شان ليکل کيږي لکه:

(و) لکه: زانگو ، بيزو ، بناړو ، کاکو او نور. چي زياتره د مونث (بنځينه) نومو د پاره راځي.

(و) لکه: کډو ، بازو ، زوی ، بوی او نور. چي زياتره د مذکر (نرينه) نومو د پاره راځي.

په پښتو کي (ه) دوه ډوله تلفظ کيږي لکه:

(ه ، ه) لکه: پښه ، گډوه ، بنځه ، پښتنه او نور.

(ه ، ه) لکه: وراره ، کاره ، ويده (بيده) او نور.

کلمه Ord

هر مانا لرونکي توري کلمه بلل کيږي لکه زه، دوی، مېز، کتاب او نور.
کلمه لاندې ډولونه لري:

Substantiv	اسم (نوم)
Pronomen	ضمير
Adjektiv	صفت
Verb	فعل
Adverb	قيد
Konjunktion	د وصل يا يو ځای کولو توري
Preposition	د ارتباط توري

اسم يا نوم substantiv

اسم هغه کلمه ده چې د يو شي، انسان، حيوان يا ځای نوم وي لکه: سړی، کتاب،
بنوونځی، کور، مورک، بنار، کاغذ، افغانسان، خوب، ژړا، خدا او نور.

۲_ تمرين:

اوس نو يوه سپينه پانه او قلم را واخلي او په لاندې کرښو کې اسمونه پيدا کړئ
او بيا يې د جوابو د پانې سره وگورئ.
يوه سلماڼي د يوه سړي سر په پخه چاره ور خرايه او پر سړي ويني را بهېدي. پدې
وخت کې سلماڼي پوښتنه ځيني وکړه: خو وروڼه ياست؟
سړي جواب ور کړ: که ستا د چرې څخه ژوندي پاته سوم نو درې وروڼه يو.

اسم پر دوه ډوله دئ لکه عام اسم او خاص اسم

الف _ عام اسم:

هغه اسم ته وايي چې د هغه جنس د ټولو غړو نوم وي لکه مېز، کتاب، هلک،

بنځه، بڼار، قلم، غوا او نور

ب _ خاص اسم:

هغه اسم ته ويل کيږي چې د هغه په ډول بل نه وي لکه احمد، کابل، مالمو، حلیمه،

جرمني، لمر او نور.

۳- تمرین:

په لاندې جملو کې عام او خاص اسمونه پیدا کړئ او بیا یې د جوابو د پانې سره

وگورئ:

کله چې احمد شاه بابا د هندوستان تر سفر وروسته د خپل لښکر سره بیرته د

کندهار خوا ته رارهې سو، د کندهار بڼار ته نیژدې یې د شپې د تېرېدو تیارې

ونیول. یو عسکر په تېښته کور ته ولاړ.

اسم د شمېر د مخي یا مفرد (یو) وي او یا جمع (ډېر).

مفرد یعنی (یو) لکه قلم، کاغذ، مېز، سپری او نور.

جمع یعنی (ډېر) لکه قلمان، کاغذونه، مېزونه، سپریان، یا سپری او نور.

٤ - تمرين:

په لاندې جملو کې لومړی اسمونه پيدا کړئ او بيا يې جمعې وليکئ:
يوه غله د يوه سړي د کور د پوال سورې کړ او کور ته ننوت. د کور خاوند پر را
ويښ سو. غل و بېرېدئ او ويې غوښتل چې د پوال تر سوري ووزي. د کور خاوند تر
پښه ونيوئ. غله ناره کړه: وروره! دا پښه مې خوږېږي، هغه بله پښه مې ونيسه،
د کور خاوند د غله پښه ايله کړه، غل ځني و تنبېد.

اسم د حالت له مخې يا فاعل وي يا مفعول:

فاعل subjekt:

فاعل هغه څوک يا شی دی چې يو کار کوي يانې فعل يا کار دده له خوا اجرا کېږي
لکه:

احمد ښوونځي ته ولاړ.

په لوړه جمله کې احمد فاعل دی.

مفعول objekt:

مفعول هغه څوک دی چې د فاعل فعل يا کار پر اجرا کېږي لکه:

زمرک سدو ته وويل.

په لوړه جمله کې سدو مفعول دی ځکه چې د ويلو فعل پر اجرا کېږي.

يو بل مثال يې لکه: ښوونکي زده کوونې ته وويل.

پدې جمله کې ښوونکي فاعل او زده کوونکي مفعول دی.

۵ - تمرین:

په لاندې جملو کې فاعل او مفعول پیدا کړئ او بیا یې د جوابو د پانې سره

وگورئ.

خوشال انځر کل ته وویل ، د جمعې په ورځ به مور احمد و وینو. احمد یو ډېر ښه

ټیلو یزین لري ، مور به په هغه ټیلو یزین کې د فټبال لوبه وگورو. بیا به مور د احمد

د پلار سره خبرې وکړو.

اسم د جنس د مخي درې ډوله دي لکه:

مونث (ښځه): لکه غوا، پښه، پیاله، انا، بیزو او نور.

مذکر (نر): لکه نیکه، پلار، ورور، توتي او نور.

مستوي جنس: چي دواړو نر او ښځي ته یو ډول راځي لکه مېړی، شپږه، کیکه، مچ

، غوماشه او نور.

ضمير pronomen

ضمير هغه کلمه ده چي د اسم يا نوم پر ځای راځي لکه:

زه مور

ته تاسي

دی، دا، دغه دوی

زما زموږ

ستا ستاسي

دده، ددې ددوی

ددغه ددغو

او نور. په لاندي جملو کي د ضميرو مثالونه وگورئ، تر هر ضمير لاندي خط کش
سوئ دئ:

دې لوست زده کړ.
زه ستو کهولم ته ولاړم.
ما دده سره خبري وکړې.
ته ولي نه وې راغلي.

٦- تمرين:

په لاندي جملو کي ضميرونه پيدا کئ او بيا يې د جوابو د پانې سره وگورئ:
ده ددوی سره خبري کولې چې ددې ورور راغی. ما ددې کتابونه وروړه.
تا ولي دوی ته خبر ورکړ چې زما قلم ورک سو.

ضمير دغه درې حالته لري لکه:

förste person	متکلم
andre person	مخاطب
tredje person	غايب

متکلم هغه څوک دئ چې خبري کوي لکه:

زه کور ته ځم. دلته (زه) متکلم دئ.

مور کور ته ځو. دلته (مور) متکلم دئ.

مخاطب هغه څوک دئ چې متکلم خبري ورته کوي لکه:

ته کور ته ولاړ سه. دلته (ته) مخاطب دئ.

تاسي کور ته ولاړ سي. دلته (تاسي) مخاطب دئ.

غايب هغه څوک دئ چې متکلم د مخاطب سره دده په باره کي خبري کوي لکه:

دی کور ته ځي. دلته (دی) غایب دی.
دا کور ته ځي. دلته (دا) غایب دی.

دغه راوړه. دلته (دغه) غایب دی.
دوی کور ته ځي. دلته (دوی) غایب.
متکلم، مخاطب او غایب واحد او جمع لري لکه:

د متکلم مفرد زه، ما

د متکلم جمع موږ

د مخاطب مفرد ته، تا

د مخاطب جمع تاسي

د غایب مفرد دی، دا، دغه

د غایب جمع دوی

۷ - تمرین:

په لاندې جملو متکلم، مخاطب او غایب ضمیرونه پیدا کئ:

تاسي ددې په باره کې دده سره خبرې نړي دي.

دوی ماته کتاب را کړ.

ما لا خپل لوست نه وو خلاص کړئ چې دوی راغله.

تا چې زموږ سره خبرې وکړې دوی راغله.

هغې چې تاسي ولیدلاست ډېره خوشاله سوه.

صفت Adjektiv

صفت هغه ڪلمه ده چي پر اسم تاثير کوي لکه:
جگ سڙي، توره غوا، زور ڪتاب، کوچني هلڪ، ٻنه مڀوه او نور.
دلته جگ، توره، زور، کوچني، او ٻنه صفتونه دي.

۸ - تمرين:

په لاندې جملو کي صفتونه پيدا ڪئ
احمد ٻنه زده ڪوونڪي دي.
زمور ڪور په هغه سره تعمير کي دي.
احمد چي راغي د خانه سره يي يو ٻنڪلي بايسڪل راوست.
پدي لوي ٻنار کي د برٻننا جگي پايي سته.

فعل verb:

فعل هغه ڪلمه ده چي ديوه ڪار ڪول ٻنڪاره کوي لکه:
خم، خورو، ليڪي، راوڙي، گوري، خاندي او داسي نور.

۹ - تمرين:

پدي لاندې جملو کي فعلونه پيدا ڪئ:
ميرويس د ٻنوونڻي خخه راڻي. پرلاري د احمد ورور سره ملگري ڪيري. بيا
نو د ڪتاب خرڻونڪي د ڪان خخه ڪتابونه را اخلي. ڪله چي يي ڪتابونه را وره بيا نو
د خپل ٻنوونڪي سره خبري کوي.

لومړۍ - حال presens:

هغه زمانه (وخت) دئ چې يو کار اوس کيږي لکه:

خم، ليکي، خورئ، وړئ او نور.

دوهم - ماضي يا تېره زمانه:

دا هغه زمانه ده چې يو کار په تېروخت کي سوئ وي او دا زمانه پردري ډوله ده

لکه.

الف - مطلقه ماضي imperfekt:

چې يو کار په تېره زمانه کي سوئ وي لکه:

احمد بنوونځي ته ولاړ.

تا ډوډۍ وخوره.

زه کور ته راغلم.

مور بنوونځي ته ولاړو.

او نور.

ب - قريبه يا نيژدې ماضي perfekt:

پدې زمانه کي يو کار اوس ته نيژدې په تېره زمانه کي سوئ وي لکه:

تا ډوډۍ خوړلې ده.

مور کتاب راوړئ دئ.

تاسي کور ته تللي ياست.

ج- بعیده یا لیري تېره زمانه pluskvamperfekt :
چي یو کار په لیري تېره زمانه کي سوئ وي لکه:
مور خپل کار کړئ وو.
ته کابل ته تللی وي.
دوی راغلي وه.
دې د خپل پلار سره خبري کړي وې.

دریم- راتلونکي زمانه futurum :
چي یو کار په راتلونکي زمانه کي کیري لکه:
احمد به راسي.
مور به وځاندو.
دوی به خط وليکي.

۱۰- تمرین:

په لاندې جملو کي لومړی فعلونه پیدا کئ او بیا وښیاست چي په کومه زمانه
کي پېښ سوئ دی. او بیا یې د جوابو د پانې سره وگورئ.

دی زما سره کابل ته ځي.
ته خپل لوست لولي.
دوی د احمد د تره سره ولاړه.
ما خپل کتاب لوستلی دی.
دې تاسي ته پخوا ویلي وه.
هغه به سبا د افغانستان څخه راسي.

مصدر infinitiv :

مصدر هغه کلمه ده چې د هغه څخه د فعل مختلف حالتونه جوړیږي او د مصدر په اخر کې (ل) وي لکه: لیکل، کتل، بنکاره کول، بنکاره کېدل، ځغستل، پرېکېدل او نور. دلته به یو مثال راوړو چې څرنگه د خوړل د مصدر څخه د فعل نور حالتونه جوړیږي

مثال:

خوړل

حال	مطلقه ماضي	قريبه ماضي	بعیده ماضي	راتلونکې
خورم و مي خوړ	خوړلئ مي دئ	خوړلئ مي وو	وبه يې خورم	راتلونکې
خورو و مو خوړ	خوړلئ مو دئ	خوړلئ مو وو	وبه يې خورو	
خوړې و دي خوړ	خوړلئ دي دئ	خوړلئ دي وو	وبه يې خوړې	
خورئ و مو خوړ	خوړلئ مو دئ	خوړلئ مو وو	وبه يې خورئ	
خوري و يې خوړ	خوړلئ يې دئ	خوړلئ يې وو	وبه يې خوري	

د فعل يا کار کولو څخه وخت هم بنکاره کيږي لکه حال (اوس)، ماضي (تېره زمانه) او استقبال (راتلونکې) زمانه. اوس به دلته هره هره زمانه ولولو:

امر imperativ:

دا فعل ديوه کار د کولو امر کوي لکه:

ډوډۍ وخوره!

دلته راسه!

کورته ولاړسه!

کتاب ووايه!

متعدي او لازمي فعل:

متعدي فعل transitive verb:

هغه فعل ته ويل كيږي چي فاعل او مفعول دواړه ولري لکه:

ماتول، پرې کول، بيدول، ايسته کول، خوړل او نور.
احمد قلم مات کړ. په دغه جمله کي (احمد) فاعل، (قلم) مفعول او
(مات کړ) متعدي فعل دئ چي د ماتول د مصدر څخه جوړ سوئ دئ.

لازمي فعل intransitive verb:

هغه فعل ته ويل كيږي چي مفعول لري او په جمله کي د فاعل و بنکاره کولو ته
ضرورت نه وي لکه:

ماتېدل، پرې کېدل، ايسته کېدل، بيدېدل او نور.

مثال: قلم مات سو. دلته (قلم) مفعول دئ او مات سو لازمي فعل دئ. پدې کي
شک نه سته چي د (ماتېدل) فعل يو فاعل لري مگر دلته په جمله کي نه دئ راغلي.

۱۱ - تمرين:

د (غوڅارول) د متعدي فعل او د (غوڅارېدل) د لازمي فعل د مصدر و څخه د
فعل نور حالتونه جوړ کړئ او بيا يې د جوابو د پانې سره وگورئ.

قيد adverb

قيد هغه ڪلمه ده چي پر فعل، صفت او بل قيد باندي تاثير وکي لکه په لاندي جملو کي:

— سڌو په خدا راغئ.

په لوږه جمله کي (په خدا) قيد دئ ځکه چي د راغئ پر فعل يې تاثير کړئ دئ.
— دده کور په هغه ډېر جگ تعمير کي دئ.

په لوږه جمله کي (ډېر) قيد دئ ځکه چي د (جگ) پر صفت يې تاثير کړئ دئ.

— زمړک ډېر ژر راغئ.

په لوږه جمله کي (ډېر) قيد دئ ځکه چي د (ژر) پر قيد يې چي د (راغئ) د فعل د پاره قيد دئ، تاثير کړئ دئ.

د وصل توري konjunktioner

دا هغه توري دي چي دوه اسمونه يا دوي جملې سره منسلوي لکه په لاندي جملو کي:

احمد او محمود راغله.

ده وويل چي دي ناروغه دئ.

دي راغئ مگر دوي را نه غله.

که څه هم ته په کور کي نه وي زه راغلم.

دي به درسي که ته غواړي.

يا دي يا دا به موټر وچلوي.

هر څومره چي مي درته وويل غور ډي ونه نيوي.
احمد رانه غي لکه چي نا جوړه وو.
په لوړو جملو کي (او، چي، مگر، که څه هم، که، يا..... يا، هر څومره چي، لکه چي
) د وصل توري دي.

د ربط توري preposition

د ربط توري د اسم يا ضمير سره يو ځای راځي او د اسم يا ضمير رابطه د فعل
سره نښي لکه:
احمد محمود ته وويل.
ما په بنوونځي کي لوست ووايه.
په لوړو جملو کي (ته، په) د ربط توري دي.
د ربط نور توري لکه: (پر، تر، له، سره، څخه، و، د، پوري، باندي، په... کښي،
د... څخه اونور).

Download From; Aghalibrary.com